რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია
პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ბრძოლა

კვირა, 5 ნოემბერი 1917 წ.

გაზეთი გამოდის ყოველ დღე. ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Георгіевская ул. № 1, для груз. газ. „Брдзола“. კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები რედაქციის სახელზე შემდეგი ადრესით: Тифлисъ. Гановская ул. № 3. Редакція груз. газ. „Брдзола“. გაზეთი ღირს წლის ბოლომდი 4 მ., 1 თვით 2 მ. განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 კ.

ფასი 10 კ.

№ 27 რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (მეუმრავლესეთა) კავკ. საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. № 27

პირველი ნოემბრიდან გაზეთი
ბრძოლა
გამოდის ყოველდღიურათ.

გაზეთის ფასი: წლის დამლევამდე ღირს 4 მ.
ერთი თვით „ 2 მ.
ცალკე ნომერი „ — 10 კ.
მეგაზეთეებს მიეცემათ ცალი 07 კ.

გაზეთის გამოწერა შეიძლება: 1) „ბრძოლის“ და „კავკ. რაბოჩის“ კანტორაში, თფილისი, გიორგის ქუჩა № 1.
2) ჩვენი პარტიის თფილისის ოთხივე რაიონის ბიუროში.
3) ჩვენი პარტიის პროვინციის ყველა ორგანიზაციებში.

თფილისის ამხ. მუშებს და გაზეთის გამავრცელებლებს ვთხოვთ გაზეთი მოიკითხონ და გასავრცელებლათ წაიღონ სტამბიდან ყოველ საღამოობით, გარდა კვირა უქმე დღეებისა. სტამბა—ამხანაგობა „ქართლი“ ძველი სემინარიის ეზოში. შესავალი ლორის მელიქოვის ქუჩიდან. რედაქციის ადრესი: თფილისი. განოვის ქ. № 3.

ამხანაგებო! ხელი შეუწყვეთ ყოველმხრივ „ბრძოლას“: მუშათა ორგანო მხოლოთ მუშებისავე ძალღონით და საშუალებით შეიძლება არსებობდეს.

ახალი მთავრობა და ზავი.

[illegible]ქოებმა სძლიეს კერენსკის მთავრობა, შექმნეს თავის ძალა-უფლება და შეუდგენ ნამდვილი რევოლიუციონური პოლიტიკის წარმოებას. პირველივე სიტყვა ახალი მთავრობის მხრით იყო ზ ა ვ ი, რომლის დეკრეტი გადატრიალების მეორე დღესვე იქმნა შემუშავებული.

იგი არ წარმოადგენს რეზოლიუციას, რომელიც კეთილ სურვილებს იქით არ მიდის. ის ამავე დროს პრაქტიკული ნაბიჯია, უაღრესათ რევოლიუციონური, რომელმაც უნდა დარაზმოს რუსეთის და მთელი ქვეყნის დემოკრატია და რომელსაც ანგარიში უნდა გაუწიოს მთელმა ბურჟუაზიულმა ბანაკმა, მათმა მთავრობებმა და საერთოთ ამ ქვეყნის ყველა ძლიერთა.

დემოკრატიული ზავი, ისეთი სამართლიანი ზავი, რომ არც ერთი ხალხი არ დაიჩაგროს,—აი როგორ ზავს შეუძლია დაიხსნას დღევანდელ პირობებში მთელი კაცობრიობა. ასეთი ზავი კი არის ზავი უანექსიოთ და უკონტრიბუციოთ. არც ერთი ერი, თუნდ უმნიშვნელო, თუნდ უკულტურო, არ უნდა იქნეს ძალით შემოერთებული. წინათ შემოერთებულიდან არც ერთი ერი არ უნდა იყოს ძალით დაკავებული. ერს უნდა მიეცეს უფლება თვით გადასწყვიტოს თავისი ბედი, გინდ ერთ სახელმწიფოს შეუერთდეს, გინდ მეორეს, თუ უნდა საკუთარი სახელმწიფო დაიარსოს. ეს თვით გამორკვევის უფლება არაფრით არ უნდა იქნეს შეზღუდული. ერს, ხალხს საშუალება უნდა მიეცეს თავისუფლათ გამოსთქვას თავისი სახელმწიფოებრივი ცხოვრების ესა თუ ის გზა და ამისთვის კი მისი ტერიტორიიდან გაყვანილი უნდა იქნეს ძლიერი სახელმწიფოს, გინდ ნაციის ჯარი, რომ მან ძალდატანება არ მოახდინოს დაჩაგრულ ერზე.

არც ერთმა მეომარმა მხარემ არ უნდა გადაიხადოს ჯარიმა—კონტრიბუცია, რადგან იგი კისრათ დააწვება იმავე ხალხს, რომელიც ისედაც წელში გაწყვეტილია და რომელსაც არავითარი წილი არ უდევს თავისი მთავრობის საომარ პოლიტიკაში.

ჩვენ გვინდა ასეთი ზავი—ამბობს რუსეთის მთავრობა. ჩვენ მზათა ვართ მოლაპარაკება დავიწყოთ ზავის შესახებ, ეუბნება იგი ყველა მეომარ ქვეყნების ხალხებს და მთავრობებს; კმარა სისხლის ღვრა, დროა გავათავოთ გამანადგურებელი ომი. თქვენც გამოსთქვით თქვენი აზრი ზავის პირობებზე, გვაცნობეთ ისინი ჩვენ გულახდილათ, დაუფარავათ, რომ მთელმა ქვეყანამ იცოდეს, თუ რა მიზნები გაქვთ ამ ომში დასახული.

გავმართოთ მოლაპარაკება და ამ მიზნით სამი თვით შევაჩეროთ ომი; ამ სამ თვეში ყოველ გვარ კითხვებს გამოვარკვევთ, ხალხებიც მოასწრებენ თავისი ნება-სურვილის გამოთქმას. ჩვენ მზათა ვართ მოსალაპარაკებლათ, ახლა თქვენი რიგია, სხვა მეომარ ქვეყნების ხალხებო და მთავრობებო.

აი ასე დააყენა ახალმა რევოლიუციონურმა მთავრობამ კითხვა და მით აშკარათ დაამტკიცა, რომ რაც რვა თვის განმავლობაში ვერ მოახერხა ხალხის მოღალატე მთავრობამ, ის ერთ დღეში შეასრულა ხალხის ერთგულმა, მისი ინტერესებისთვის თავდადებულმა, ხალხურმა მთავრობამ. მხოლოთ მუშების და გლეხების მთავრობას შეეძლო ასეთი დიდებული ნაბიჯი გაეკეთებია.

როგორ შეხვდება ამ ნაბიჯს ევროპა? ევროპა ბურჟუაზიული, ევროპა იმპერიალისტური — კბილთა ღრჭენით, ხოლო ევროპა პროლეტარულ-გლეხური, ევროპა სოციალისტური — აღფრთოვანებით. ევროპაშიაც უნდა გაწყდეს კავშირი ხალხსა და ბურჟუაზიას შორის და მხოლოთ მაშინ ჩაეყრება ზავს მტკიცე საფუძველი.

პირველი, გაბედული, რევოლიუციონური ნაბიჯი ზავისაკენ გადადგმულია. შემდეგი ნაბიჯებიც არ დაიგვიანებს. გაუმარჯოს დემოკრატიულ ზავს.

მანიფესტი.

ბოლშევიკების წარმომადგენლებმა საზღვარ-გარეთ გამოუშვეს მანიფესტი ყველა ქვეყნის მუშებისადმი, სადაც მოუწოდებენ აქტიურათ დაუჭირონ მხარი რუსეთის პროლეტარიატის რევოლიუციას და ტელეგრაფით დაუგზავნეს წინადადება ყველა იმ სოციალისტურ ფრაქციებს, რომლებიც ზავის მოთხოვნილებაში კლასთა ბრძოლის ნიადაგზე დგანან დაუყონებლივ შეიდონ ზომები სტოკჰოლმში მოსასვლელათ კონფერენციაზე ზავის მიღწევის პირობებზე მოსალაპარაკებლათ და აღნიშნეს, რომ ამ კონფერენციას დაესწრებიან რუსეთის პროლეტარიატის ორგანიზაციების წარმომადგენლები.

მოგვყავს მანიფესტის ტექსტი.

მუშებო და მუშა-ქალებო! პეტროგრადში 25 ოქტომბერს მუშებმა და სალდათებმა გაიმარჯვეს კაპიტალისტების და მემამულეების მთავრობაზე. ძალა-უფლება გადავიდა მუშათა და სალდათთა დეპუტატების საბჭოს ხელში. მუშათა მოძრაობის ყველა ცენტრებშიც იგივე მოხდება. იმ წამს, როდესაც თქვენ ამ მოწოდებას კითხულობთ, ბალტიის ფლოტი, ჯარი ფინლიანდიაში და დიდი უმრავლესობა სალდათებისა ომის ველზე და ზურგის უკან მტკიცეთ სდგას მუშათა და სალდათთა დეპუტატების საბჭოს მთავრობის დროშის ქვეშ. დამხობილია მთავრობა, რომელიც ხალხმა დააყენა ცარიზმის ნანგრევებზე და თვით კი ფეხით სთელავდა ხალხის ინტერესებს, რომელმაც აუწია პურის ფასები მემამულეების სასარგებლოთ, რომელმაც ხელ-უხლებლათ დასტოვა ისინი, ვინც ომით მევახშურათ მდიდრდებოდა, რომელმაც ხალხის მასას თავისუფლების ნაცვლათ საველე სასამართლოები მისცა, რომელიც არც კი ცდილობდა შესდგომოდა ზავის შესახებ მოლაპარაკებას და საომრათ ერეკებოდა მუშებს და სალდათებს, როგორც მოკავშირე კაპიტალის მძევლებს. პეტროგრადის მუშებმა და სალდათებმა გააძევეს ეს მთავრობა ისე, როგორც მათ გააძევეს მეფე და პირველი მათი სიტყვა იყო ზავი. ისინი მოითხოვენ დაუყოვნებლივ დროებით ზავს, მოითხოვენ დაწყებულ იქნას სამშვიდობო მოლაპარაკება, რამაც უნდა დაამყაროს პატიოსანი ზავი უანექსიოთ და უკონტრიბუციოთ ხალხთა თვით-გამორკვევის საფუძველზე. მუშებო და მუშა ქალებო, თქვენ მოგმართავთ წითელი პეტროგრადის მოწოდება, თქვენ, რომელთა წინაშე სდგას აჩრდილი მეოთხე ზამთრის საომარი კამპანიისა, ვის შვილებსაც, მამებს და ძმებს ის უწვდის თავის გაყინულ ხელს, თქვენი რიგია ახლა. რაც უნდა გმირები იყვნენ რუსეთის სალდათები და პროლეტარები, მარტო მათ არ შეუძლიათ მოიპოვონ პური, თავისუფლება და ზავი. კაპიტალისტები, მემამულეები და გენერლები რუსეთში, ყველა ეს ძალები გაყვლეფისა და დაჩაგვრისა, მთელ ძალ-ღონეს იხმარებენ, რომ სისხლში ჩაახრჩონ მუშების და სალდათების რევოლიუცია. ისინი შეეცდებიან მოსპონ ქალაქი, არ შეუშვან შიგ სურსათი და ამხედრონ კაზაკები რევოლიუციის წინააღმდეგ. თუ იმათ შესძლეს ეს დამონების საქმე, ისინი განაგრძობენ ომს. მაგრამ რუსეთის რევოლიუციის სამშვიდობო პოლიტიკას მარტო ამ მხრიდან არ ელის სასიკვდილო საფრთხე. როგორც ცენტრალური იმპერიების, აგრეთვე შეთანხმების სახემწიფოების მთავრობები რუსეთის რევოლიუციის მტრები არიან, რადგანაც იგი გზას უწალდავს ხალხის მასის განთავისუფლების საქმეს. ცენტრალური სახემწიფოები შეეცდებიან გამოიყენონ სამოქალაქო ომი რუსეთში, რათა ახალი გამარჯვებით განაახლონ მათ ხალხებში ჩამქრალი ომის გაგრძელების სურვილი. მოკავშირე სახემწი-

ფოები ფულით დაეხმარებიან რუსეთის კონტრ-რევოლიუციას. საქმე თქვენს ცხოველ ინტერესებს, თქვენს სისხლს ეხება, ყველა ქვეყნის პროლეტარებო.

თუ რუსეთის რევოლიუცია დაჰმარცხა რუსეთის და უცხოეთის კაპიტალის შეერთებულმა ძალებმა, კაპიტალისტები დაგიწყებენ თქვენ თრევას იმის ერთი ასპარეზიდან მეორეზე, სანამდი სისხლიდან არ დაიცლებით. მიემხრეთ რუსეთის რევოლიუციას. ჩვენ მოგიწოდებთ არა თანაგრძობის გამოცხადებისკენ, არამედ ბრძოლისკენ. ალსდექით, გამოდით ქუჩაში, შეაჩერეთ ფაბრიკები, მოახდინეთ გავლენა ყოველგვარი ზომებით. არ უნდა ქონდეს ადგილი მეოთხე ზამთრის საომარ კამპანიას, აღარ უნდა გავარდეს არც ერთი თოფი, დაუყოვნებლივ უნდა დაწყებულ იქნას სამშვიდობო მოლაპარაკება. ნუ დაუჯერებთ ნურავითარ მშვიდობის მოყვარულ ფრაზებს, გასაჯეთ ყოველი მთავრობა იმის მიხედვით, სცნობს თუ არა იგი დაუყონებლივ დროებითი ზავის დამყარებას ყველა ფრონტებზე, სცნობს თუ არა იგი დაუყონებლივ სამშვიდობო მოლაპარაკების დაწყებას, თანხმდება იგი თუ არა ზავს უანექსიოთ და უკონტრიბუციოთ ხალხთა თვით-გამორკვევის საფუძველზე.

შეადგინეთ ყველგან მუშათა და სალდათთა დეპუტატების საბჭოები, როგორც ზავის ორგანოები. ჩვენ მოვუწოდებთ სტოკგოლმში მოსასვლელათ ყველა იმ პარტიების წარმომადგენლებს. რომელთაც განზრახვა აქვთ ამ ბრძოლაში ჩაებან. გადაჭრით მოითხოვეთ პასპორტების მიცემა, მოითხოვეთ განთავისუფლება დატუსაღებულ ამხანაგებისა, რომლებსაც მოხვეჭილი აქვთ საერთაშორისო პროლეტარიატის ნდობა, რათა იმათაც მიიღონ მონაწილეობა ამ სამშვიდობო საქმეში.

გაუმარჯოს დაუყონებლივ დროებით ზავს!

ნუღარ გავარდება ნუღარც ერთი თოფი! შეუდგეთ სამშვიდობო მოლაპარაკებას! ადსდექით საბრძოლველათ უანექსიო და უკონტრიბუციო ზავის სასარგებლოთ, რომელიც უნდა დამყარდეს ხალხთა თავისუფალი ნებით! გაუმარჯოს პროლეტარიატის საერთაშორისო სოლიდარობას! გაუმარჯოს სოციალიზმს!

ხელს აწერენ: საზღვარ-გარეთის წარმომადგენლობა ბალშევიკების ცენტრალური კომიტეტის და ციმერვალდის საერთაშორისო კომისია.

პრესა.

მენშევიკები მთელი რვა თვის განმავლობაში შეთანხმება-დათმობის პოლიტიკას აწარმოებდენ. ახლაც, ამ სისხლის წვიმების დროს, სხვა ხელობა არ ეხერხებათ. ისინი „ერთობაში" სწერენ:

„რევოლიუციონური პარტიები და ორგანიზაციები შეთანხმების ცდილობენ. ინიციატივა რკინის გზების მოსამსახურეთა კავშირს ეკუთვნის. ის დაჟინებით მოითხოვს შეთანხმებას, წინააღმდეგ შემთხვევაში ორივე მებრძოლ ბანაკს გაფიცვით ემუქრება".

„ერთობას" ძლიერ მოსწონს ეს შეთანხმება ორი შეურიგებელი ბანაკისა, რევოლიუციისა და კონტრ რევოლიუციისა; ის ალტაცებულია რკინის გზის კავშირის გადაწყვეტილებით—გაფიცვით ებრძოლოს ერთსაც და მეორესაც. „ამას უკარნახებს რკინის გზის მოსამსახურეებს პროლეტარული ინსტინქტი, ამას მოითხოვს პროლეტარული ინტერესი".

კარგი ინსტინქტია, საუცხოვო შეგნება პროლეტარულ ინტერესებისა, როდესაც პროლეტარიატმა გადამჭრელ ბრძოლაში უკვე წამოაჩოქა თავისი მოსისხლე მტერი და ახლა მას ყოველგვარი მაქანკლები ეჩიჩინებიან—ნუ დაამარცხებ მტერს, შეურიგდიო. კარგათ გაბედავდენ ეს მაქანკლები თავის წამოყოფას, გამარჯვება რომ კერენსკის დარჩენოდა, კარგათ გაუბედავდენ მას შეთანხმებაზე ლაპარაკს! მაგრამ გამარჯვებულ პროლეტარიატის მათ არ ერიდებათ. იციან, რომ უარეს შემთხვევაში, ის ყურს არ ათხოვებს მათ კეთილ რჩევას.

მენშევიკებმა მიხვდენ, რომ „კერენსკის მთავრობა მოკვდა, მისი აღდგენა არავის ძალუძს"; ახლა შეუძლიათ ახალი მთავრობის შედგენაზე გულ-ახდით ილაპარაკონ. ისინი სწერენ:

„ბალშევიკები მოითხოვენ მთელი სახელმწიფო ძალა-უფლების საბჭოთა ხელში გადასვლას. ეს ქალაქისა და საერობო თვითმართველობათა ჩამოშორებას ნიშნავს და რევოლიუციის დასუსტებას მოასწავებს. ახალ მთავრობაში მონაწილეობა მთელმა რევოლიუციონურმა დემოკრატიამ უნდა მიიღოს".

ჩვენ არა ერთხელ ვამტკიცებდით და ახლაც ვიმეორებთ, რომ საბჭოების გარეთ არ არსებობს რევოლიუციონური დემოკრატია, რადგან საბჭოები აერთებენ მუშებს, სალდათებს და გლეხებს. ამ მხრით თვითმართველობები არაფერს უმატებენ, რადგან იქაც იგივე დემოკრატია არის წარდგენილი. მაგრამ როცა მთავრობის შედგენის დროს თვითმართველობებსაც წილს უდებენ, იბადება საკითხი—ვის წინაშე უნდა იყოს მთავრობა პასუხის მგებელი,—საბჭოების თუ თვითმართველობათა წინაშე, თუ ორივესთან ერთათ? საბჭოებს ყავთ თავისი ცენტრი, რომელიც კანტროლს გაუწევს თავის მიერ შედგენილს მთავრობის. თვითმართველობებს კი ასეთი ცენტრი არ გააჩნიათ, რადგან ჯერ ყველგან არცკი განახლებულა მათი შემადგენლობა. და როდესაც მთავრობა ემყარება ორ სხვა და სხვა ნაირ ორგანოს, როგორიც არიან საბჭოები და თვითმართველობები, მაშინ მას შეძლება აქვს ხან ერთს დაემყაროს და ხან მეორეს და ასე საბოლოვოთ ორივეს კანტროლს გაუსხლტეს. ასეთ უპასუხისმგებლო მთავრობას უმზადებენ ნიადაგს მენშევიკები, როცა საბჭოებს არ სჯერდებიან და თვითმართველობასაც ეძლაუქებიან. რევოლიუციას ამით კვლავ ახილი საფრთხე უმზადდება, მაგრამ მენშევიკები ამაზე აგრე რიგათ თავს არ იტკივებენ, რადგან გარდა ორჭოფი პოლიტიკისა, გულზე ხელდაკრეფისა და ფრაზების რახა-რუხისა არა დახარჯვიათ რა ამ რევოლიუციაზე.

მთავრობის დადგენილებანი.

დამფუძნებელი კრების მოწვევის შესახებ დანიშნულ ვადაზე.

რესპუბლიკის მთავრობის სახელით, სახალხო კომისარების საბჭო, არჩეული მუშათა და სალდათთა დეპუტატების მთელ რუსეთის სიეზდის მიერ გლეხთა დეპუტატების მონაწილეობით, ადგენს:

1. დამფუძნებელი კრებების არჩევნები უნდა მოხდეს დანიშნულ ვადაზე 12 ნოემბერს.

2. ყველა საარჩევნო კომისიებმა, ადგილობრივ თვით-მართველობის დაწესებულებებმა, მუშათა, სალდათთა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოებმა და სალდათების ორგანიზაციებმა ფრონტზე უნდა მიიღონ ყოველი ღონისძიება, რათა უზრუნველ ყოფილ იქნას თავისუფალი და სწორი წარმოება არჩევნებისა დამფუძნებელ კრებაში დანიშნულ ვადაზე.

რუსეთის რესპუბლიკის მთავრობის სახელით სახალხო კომისარების საბჭოს თავმჯდომარე ვლადიმერ ულიანოვ ლენინი.

ქალაქის თვითმართველობათა უფლებების გაფართოების შესახებ სასურსათო საქმეში.

1. დაწესდეს ქვემოთ მოყვანილი დებულებები ქალაქის თვითმართველობათა უფლებების გაფართოების შესახებ სასურსათო საქმეში.

2. შევიდეს ის ძალაში ტელეგრაფით.

3. გავრცელდეს ის ქალაქებზე, რომლების მცხოვრებთა რიცხვი უდრის არა ნაკლებ 10.000-სა.

რესპუბლიკის მთავრობის სახელით სახალხო კომისარების საბჭოს თავმჯდომარე ვ. ულიანოვ-ლენინი.

სწორია: კ. სტალინი.

27 ოქტომბერს 1917 წ.

I. ყველა სურსათი, რომელიც ქალაქში შემოდის და მათ შორის ისეთიც, რომლებიც მოსდის საინტენდანტოს, წითელ ჯვარს და სხვა პირებს და დაწესებულებებს, რომელთაც აქამდე უფლება ქონდათ ქალაქიდან დამოუკიდებლათ მიეღოთ და გაენაწილებიათ მიღებული საგნები,—ამიერიდან გადადის ქალაქის თვითმართველობის განკარგულებაში, რომელსაც ის უკეთებს ანგარიშს და ანაწილებს თავისი სასურსათო ორგანიზაციის შემწეობით, სხვათა შორის ანაწილებს იმ პირთა შორისაც, რომლებიც აქამდე იღებდენ სურსათს საინტენდანტოს და აქამდე ქალაქიდან დამოუკიდებელ პირებისა და დაწესებულებების განკარგულებით.

2. ყველა პირები და დაწესებულებები, რომლებიც სასურსათო საქმის მოტანისა და განაწილების საქმეში აქამდე სარგებლობენ ქალაქიდან დამოუკიდებლათ, ვალდებული არიან წარადგინონ ქალაქის თვითმართველობის განკარგულებაში მთელი თავისი პირადა და მატერიალური სასურსათო აპპარატი, შეინახონ და შესცვალონ იგი თანახმათ ქალაქის განკარგულებისა და ყველაფერში, რაიცა ეხება სურსათის საქმეს, დაემორჩილონ ქალაქის თვითმართველობის და მის უფლებით აღჭურვილ ორგანოების ხელმძღვანელობას, კერძოთ თავის დროზე შეატყობინოს მოტანილი და მოსატანი სურსათის შესახებ და განაგრძოს მოქმედება სურსათის ყიდვისა და ქალაქში მისი მოტანის საქმეში, ამავე დროს ქალაქმა უნდა იცოდეს ყოველივე ეს და ამ მხრივ მას აქვს კანტროლის უფლება.

შენიშვნა 1. პეტროგრადში და მოსკოვში სატრანზიტო ვაჭრობა და ყველანაირი დატვირთვა ფრონტის საჭიროებისათვის ხდება აგრეთვე ქალაქის კანტროლის ქვეშ.

შენიშვნა 2. პეტროგრადის მუშათა და სალდათთა დეპუტატების საბჭოთაც. ალ. კ—ს უფლება ეძლევა მიიღოს სმოლნი ინსტიტუტში სურსათის საჭირო
რაოდენობა მთავრობის განსაზღ
დასაკმაყოფილებლათ საგანგებოთ
სულ ჯარების ნაწილებისა და სხვა
განგებო მოთხოვნილებათ.

3. აკრძალულია ყოველგვარი
საგნების ორკეცათ მიღება და გა
რეზული ულუფა, გარდა ქალაქის
დამტკიცებულისა, ამავე დროს
იმის შესახებ ქალაქი თავისი ორგა
ბის შემწეობით არაფერს გადასწ
არსებულ პრაქტიკაში არავითარი
ლილება არ ხდება,

4. ქალაქის თვითმართველობას
ლება აქვს თავისი დადგენილებით,
ლის გასაჩივრება არ შეიძლება,
თავისი მეთვალყურეობის და ხელმ
ნელობის ქვეშ ყველა ან ზოგიერთ
ვაჭრო და სავაჭრო-სამრეწველო ს
სათო წარმოებანი, მათ რიცხვში
ნები, რესტორანები, ტრაქტირები,
ქვილები და სხვ.

მას უფლება აქვს დაადგინოს,
ეს დაწესებულებანი მოქმედებენ,
გორც ქალაქის სასურსათო ორგ
ციის აგენტები, შეუძლია შესც
მათი შტატი, პირობები შრომისა,
მოებისა, გაყიდვისა და სხ. სხვათ
რის განსაზღვროს ფასები ყველა
სათო საგნებზე. მას აქვს უფლებ
დააქციოს რესტორანები და ტ
რები საზოგადო სასადილოებათ,
ლებიც წარმოებენ ქალაქის ხელ
ნელობის და კანტროლის ქვეშ,
ვე უფლება აქვს თავის სასარგ
სეკვესტრი უყოს ყველა ქალაქის
გალში მყოფ სავაჭრო და სა
სამრეწველო დაწესებულებას,
დროს მთელი პირადი შემადგ
სეკვესტრ-გაკეთებული წარმოებ
ბა ქალაქის თვითმართველობის
გულებაში და ვალდებულია ი
მისი ორგანოების ჩვენების თანა

5) ქალაქის თვითმართველობა
ლება აქვს კონფისკაცია, რეკვ
და სეკვესტი უყოს თავის სასარგ
ყველა კერძო სადგომებს, რომ
მისი შეხედულებით, საჭიროა
სასურსათო დუქნების გასახსნელ
სასურსათო საქმის სხვა საჭიროე
ვის, აგრეთვე კერძო პირების ა
სებულებების კუთვნილი პროდ
საგნები, აპარატები, იარაღები,
სპორტო საშუალებანი, საწყობე
სხ. რაიცა მისი შეხედულობით ს
რომ განხორციელდეს სწრაფი გა
გადმოტანა სასურსათო საგნების
შენახვა, დამზადება, გადამუშავე
ნაწილება და საზოგადოებ
ორგანიზაცია.

(შემდეგი იქნება).

მთელი რუსეთის საბჭოთა
ეზდი.

საღამოს ათ საათსა და 40
კრებასა ხსნის დანი. ამხ. ავანეს
ხადებს, რომ ბალშევიკთა ფ
ბიუროსა, ესერებსა და მენშევიკ
რის მოხდა შეთანხმება, რომ პრ
მი პროპორციონალურ წარმომად
ბათა სახით შესდგის. წინასწარ
ლის მიხედვით სიეზდზე 513 დე
უნდა ყოფილიყო, მაგრამ ნამ
სიეზდს დაესწრო 560 დელეგატ
წყდა ადგილების განაწილებ
ახელმძღვანელონ 513 რიცხვით.
ვიკებს 14 ადგილი უნდა რგებ
ლათ, ესერებს—7, მენშევიკებს—
ლო ინტერნაციონალისტებს—1.
დიუმში შესასვლელათ ბ ლშ

ურით ამხ. ავქსენტიევი აყენებს შემდეგ ამხანაგების სიას: ლენინს, ზინოვიევს, ტროცკის, კამენევს, სკლიანსკის, ნოგინს, კრილენკოს, კოლონტაის, რიკოვს, ანტონოვს, რიაზანოვს, მურანოვს, ლუნაჩარსკის და სტუჩკას. მემარცხენე ესერებმა პრეზიდიუმში წამოაყენეს: კამკოვი, სპირიდონოვა, კახოვსკაია, მსტისლავსკი, ზაკი, კარელინი, გუტმანი. მემარჯვენე ესერების სახელით გენდელმანი, რომლის აზრს ესერების ცენტრალური კომიტეტიც იზიარებს, პრეზიდიუმში მონაწილეობაზე უარს აცხადებს. მენშევიკ-ობორონცების სახით ხინჩუკს ასეთივე განცხადება შემოაქვს. მენშევიკ-ინტერნაციონალისტების წარმომადგენელი აცხადებს, რომ ზოგიერთ პირობების გამოკვლევამდე პრეზიდიუმში მიღებას მონაწილეობაზედ თავს იკავებს. უკრაინის სოციალ-დემოკრატიული პარტიის წარმომადგენელი სიეზდსა სთხოვს, დაუშვან ისინი პრეზიდიუმში, წინადადება მიღებულ იქმნა. ამ დროს, პრეზიდიუმის სტოლთან გამოჩნდებიან ამხ. კამენევი, ტროცკი, ლუნაჩარსკი და სხვ. რომელთაც სიეზდი მხურვალე ტაშის ცემით ეგებება. დანი, გოცი, ბოგდანოვი და ფილიპოვსკი პრეზიდიუმის ადგილს სტოვებენ. კამენევი, რომელიც თავმჯდომარის ალაგს იჭერს, აცხადებს, რომ დღის წეს-რიგში, რომელიც განსახილველათ ცენტრალურმა აღმასრულებელმა კომიტეტმა წამოაყენა, სდგას შემდეგი კითხვები: სახელმწიფო ძალა-უფლების კონსტრუქციისა, ომისა და დამფუძნებელი კრების შესახებ. ამხ. ლოზოვსკი ამბობს, რომ ფრაქციათა შესათანხმებლათ გადაწყვეტილია პირველ ყოვლისა მოისმინონ პეტროგრადის საბჭოს მოხსენება, შემდეგ მისცენ სიტყვა ცენტრალურ კომიტეტის წარმომადგენელს და ბოლოს განიხილონ კითხვა ძალა-უფლებაზედ. მარტოვი. ლაპარაკობს, რომ ყველა კითხვებზე წინათ განხილულ იქმნას კითხვა შექმნილ კრიზისის მშვიდობიანათ დამთავრებაზედ. ის ამბობს: საბჭოს მუშაობა გამოიხატება იმაში, რომ გადასწვიტოს კითხვა ძალა-უფლებაზედ. საბჭოს ეს ძირითადი კითხვა ჯერ არ განუხილავს, მაგრამ ის მაინც წინასწარ გადაჭრილათ უნდა ჩაითვალოს, ამიტომ ჩვენ მოვალეობათ ვსთვლით მოვაგონოთ საბჭოს, მიიღოს ყველა გვარი საშუალება შექმნილ კრიზისის მშვიდობიანათ გათავებისთვის. ამ მიზნით შექმნილ უნდა იყოს ისეთი მთავრობა, რომელსაც მთელი დემოკრატია მიემხრობა. თუ უნდა სიეზდს, რომ დემოკრატიის სურვილის გამომხატველი იყოს, მან გულზედ ხელი არ უნდა დაიკრიფოს და რამე ნაირად სამოქალაქო ომს ბოლო უნდა მოუღოს რომ კონტრრევოლიუციონურ გამოსვლა ნიადაგი აღარა ჰქონდეს. კონფლიქტის მშვიდობიანათ დამთავრება კიდევ შეიძლება. ხსნას მარტოვი ერთფეროვან დემოკრატიულ მთავრობაში ჰხედავს. ის ამბობს: აუცილებელია ყველა სოციალისტურ პარტიებსა და ორგანიზაციებთან მოსალაპარაკებლათ აირჩიეს დელეგაცია. მსტისლავსკი ესერების სახელით ეერთდება მარტოვის წინადადებას. აგრეთვე ლოითხოვენ შეერთების მომხრე სოციალ-დემოკრატი ინტერნაციონალისტები და საერთოთ სცნობენ მოისმინონ ახლავე სამხედრო-რევოლიუციონური კომიტეტის მოხსენება.

ამხ. ლუნაჩარსკი ენერგიულათ აცხადებს, რომ ბოლშევიკთა ფრაქციას, მარტოვის წინადადების შესახებ საწინააღმდეგო არაფერი არა აქვს რა, პირიქით ბოლშევიკთა ფრაქცია ძლიერ დაინტერესებულია იცოდეს სხვა ფრაქციათა აზრი, თუ როგორ აპირებენ ისინი დღევანდელ მდგომარეობიდან გამოსვლას. მარტოვის წინადადება მიღებულ იქმნა. ამ დროს, რიგს გარეშე განცხადებით შემოდის 12 არმიის კომიტეტის დელეგატი ხარაში. ის ამბობს: აქ სანამ კონფლიქტის მშვიდობიანათ გათავების შესახებ წინადადებაზეა ლაპარაკი, პეტროგრადის ქუჩებზე უკვე სისხლი იღვრება მენშევიკები და ესერები თავს მოვალეთა სთვლიან დასტოვონ დარბაზი და შეკრიფონ ყველა საზოგადოებრივი ძალები, რომ საბჭოს მიერ მართველობის აღების ცდას სასტიკი წინააღმდეგობა გაუწიონ. კუჩინი ფრონტის ჯგუფის სახელით აცხადებს, რომ არმია ამ სიეზდზე მთლიანათ არ არის წარმოდგენილი და ამიტომ სიეზდი სრულ უფლებიანათ არ ჩაითვლება.

—უფროსებათ? როდის ამოგირჩიეს? სალდათები რალას ამბობენ? კიდევ ეკითხებიან მას ადგილებიდან.

—თქვენ შტაბიდან ხართ და არა არმიადან. უყვირიან კუჩინს. ორატორი კი მიმართავს სალდათებს დასტოვონ დარბაზი.

—კორნილოვცებო! ისმის პასუხათ ადგილებიდან. ხინჩუკი მენშევიკების სახელით აცხადებს: ერთათ ერთი გამოსასვლელი გზა,—ეს დროებითი მთავრობასთან მოლაპარაკების აუცილებლობაა, რომ შესდგეს ისეთი მთავრობა, რომელსაც მთელი ხალხი დაემყარება (ძლიერი ხმაურობაა) ჩვენ ვაცხადებთ, განაგრძობს ხინჩუკი, რაც ამ ჟამათ ხდება, იმის ყოველივე პასუხისმგებლობას თავიდან ვიხსნით და ვსტოვებთ სხდომას.

—დეზერტირებო! მაიძახეს ერთ ხმათ მენშევიკებს ადგილებიდან. ესერმა გენდელმანმაც ასე განაცხადა. ლატიშთა მსროლელ პოლკის წარმომადგენელმა ამხ. პეტერსონმა სიტყვა აიღო და სთქვა:

—ჩვენ მოვისმინეთ არმიის კომიტეტების ორი წარმომადგენლის განცხადება, მაგრამ ამ განცხადებას მაშინ ექნებოდა ჩვენთვის ფასი, ისინი რომ არმიის ნამდვილი წარმომადგენლები ყოფილიყვნენ (მხურვალე ტაშის ცემა) მე ცარიელ სიტყვებს როდი ვამბობ. ეგენი არ არიან სალდათების წარმომადგენლნი. თქვენ იცით, რომ 12 არმია დიდი ხანია საბჭოებისა და აღმასრულებელ კომიტეტის ხელ მეორეთ არჩევას მოითხოვს, მაგრამ იმისი სურვილი დღესაც აუსრულებელია. ამ ცოტა ხანში მოწვეული იყო ეგრეთ წოდებული პატარა საბჭო, მაგრამ დიდი საბჭოს მოწვევა გადადებულ იქმნა 28 ოქტომბრამდე. ეს იმიტომ ჩაიდინეს. რომ ამ ბატონებს საბჭოთა სიეზდის დელეგატობის უფლება არ დაეკარგათ. ლატიშთა მსროლელ ჯარის კაცათ არა ერთხელ განუცხადეთ, რომ ახლა აღარ არის დრო რეზოლიუციების გამოტანისა, არამედ ახლა საქმე უნდა ვ კეთოთ, უნდა ძალა-უფლება ხელში ავიღოთ. დეეგენი წავიდნენ, ჯარი ჩვენთან არის.

ამხ. გქელსჩაკი ამბობს, რომ კითხვა საბჭოდან გასვლაზე ფრონტის ჯგუფმა მცირე უპირავლესობით გადასწყვიტა. მაშინ როდესაც ფრონტის ჯგუფის სხდომაზედ ბოლშევიკებს არ მიუღიათ მონაწილეობა, რადგან საბჭოებში ყოფნა მათ ფრაქციების და არა ჯგუფების წარმომადგენით სწამთ. ასიმბით მოსული დელეგატები ფრონტიდან სრულიათ არ ეხებიან კამათში არმიის ორგანიზაციებს, რადგან არ სთვლიან იმათ ჯარის ნების გამომხატველათ.

კუჩინი ლაპარაკობს ძალთა მობილიზაციაზე. მერე ვის წინააღმდეგ? მუშათა და სალდათთა წინააღმდეგ, რომელნიც რევოლიუციის დასაცავათ გამოდიან? ვის დარაზმვას აპირობთ? ცხადია არა იმ სალდათების და მუშების, რომელთ წინააღმდეგ ბრძოლას აპირობთ. მაგრამ სალდათები არ გამოგყვებიან, რადგან სალდათები თქვენი წინააღმდეგი არიან კუჩინისა და ხარაშის წინააღმდეგ ილაშქრებს ამხ. ლუკიანოვი. ის ამბობს:

—აქ გველაპარაკებიან ჩვენ ერთი მუჭა ხალხის სახელით, რომელთაც დღეს არმიისა და ფრონტის კომიტეტებში მოუკალათებიათ. სანგრებში მცხოვრებნი სალდათები კი მოუთმენლათ ელიან მთელი ძალა-უფლების საბჭოების ხელში გადასვლას. აბრამოვიჩი ბუნდოვილების ჯგუფის სახელით ამბობს, რომ რაც ამ ჟამათ პეტროგრადში ხდება, ის დიდი უბედურებაა. იმისი ჯგუფი უერთდება მენშევიკების და ესერების განცხადებას და სტოვებს საბჭოს. შემდეგ აბრამოვიჩი აცხადებს, რომ მენშევიკებს, ესერებს, გლეხთა დეპუტატების აღმასრულებელ კომიტეტის წევრებს და ქალაქის ხმოსნებს—ესერებს გადაწყვეტილი აქვთ ახლავე წავიდნენ დროებით მთავრობასთან და მასთან ერთათ დაიღუპონ საზამთრო სასახლეში, რომელიც ახლა სროლის ცეცხლშია გახვეული.

—დაგვილოცნია თქვენთვის ეგ გზა. უყვირიან წამსვლელებს ადგილებიდან.

ამხ. რიაზანოვი ხმა მაღლა აცხადებს:

—საათ ნახევრის წინათ ჩვენ გვეუბნებოდენ, რომ აქ მოვა ქალაქის თავი შრეიდერი და შუაკაცობას იკისრებს საზამთრო სასახლესა და აჯანყებულთა მოსარიგებლათო. ამიტომ დროებითმა რევოლიუციონურმა კომიტეტმა თავისი წარმომადგენლები გაგზავნა, რომ სისხლის ღვრა თავიდან აგვეცდინა.

ტრიბუნაზე მეორეთ გამოდის აბრამოვიჩი და ამასვე მოითხოვს. მის შემდეგ ტრიბუნაზე მარტოვი ადის.

—ის ცნობები, რომელიც აქ მიღებულია,—იწყობს ის. ამ დროს მას ადგილებიდან სიტყვას აწყვეტინებენ:

—რა ცნობებია? რას გვაშინებთ? როგორ არ გრცხვენიათ?

შემდეგ ის იმეორებს იმას, რაც წინათ სთქვა.—თუ არ მიიღებს ამ ზომებს სიეზდი,—განაგრძობს მარტოვი,—მაშინ მენშევიკ ინტერნაციონალისტებიც სიეზდის მუშაობაში მონაწილეობას არ მიიღებენ.

ფრონტის რამდენიმე წარმომადგენლების გამოსვლის შემდეგ, ზალაში შემოდიან ქალაქის გამგეობის ხმოსნები.

—ქალაქის გამგეობის ფრაქცია ბოლშევიკებისა,—აცხადებს ფრაქციის თავმჯდომარე ამხ. კამენევი,—მოვიდა აქ, რომ ან გაიმარჯვოს, ან დაიღუპოს მთელ რუსეთის საბჭოთა სიეზდთან ერთათ (მქუხარე ტაშის ცემა). შემდეგ გამოდის ამხ. ტროცკი, რომელიც ცეცხლის მფრქვეველ სიტყვით ახასიათებს მენშევიკების და ესერების არა ამხანაგურ საქციელს.

აჯანყება ხალხის მასისა არ საჭიროებს რაიმე გამართლებას. რაც მოხდა ეს შეთქმულება კი არა, აჯანყებაა. პეტროგრადის მუშებში და სალდათებში ჩვენ გავაკაჟეთ რევოლიუციონური ენერგია და აშკარათ მოუწოდებდით აჯანყებისაკენ. დაბოლოს ამხ. ტროცკიმ ბოლშევიკთა სახელით საბჭოს მენშევიკთა სხდომიდან წასვლის შესახებ შეიტანა რეზოლიუცია.

(შემდეგი იქნება).

თბილისის მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭო.

კვირას 29 ოქტომბერს ნ. ჟორდანიას თავ მჯდომარეობით გაიხსნა მუშათა და ჯარისკაცთა საბჭოს შეერთებული სხდომა. დღის წეს რიგში იდგა მხოლოთ ერთი კითხვა,—**პეტერბურგის ამბები და თფილისის საბჭოს პოზიცია.**

რომ ამ კითხვით საზოგადოების ფართო დემოკრატიული ნაწილი ძლიერ დაინტერესებულა, ეს იქიდან სჩანდა, რომ ძირს დარბაზი საბჭოს წევრებით, და მაღლა ქანდარა მაყურებელი მუშებით, ჯარის-კაცებით სულ მთლათ სავსე იყო.

განსაკუთრებით ქანდარა ზღვასავით ღელავდა, ბობოქრობდა.

აქ, ეხლა ბრმისთვისაც კი ნათელი იყო, რომ მაღლა ქანდარას და ძირს დარბაზის უმეტესობას (საბჭოს წევრები) ერთმანეთთან საერთო არაფერი დარჩენოდათ. რაც პირველისთვის ბედნიერებათ ითვლებოდა, იგი უკანასკნელისთვის უბედურებათ ქცეულიყო; რაც პირველს ახარებდა, ის უკანასკნელს მწუხარებას გვრიდა. სიტყვები და შენიშვნები წარმოთქმული ქანდარაზე დარბაზის უმეტესობის მხრივ იწვევდა ნერვიანობას, დაუსრულებელ უკმაყოფილება—ღელვას. ისმოდა განუწყვეტლივ შემდეგი რეპლიკები:- „რყევის კნასი, ბურჟუაზიის ლაქიები, ლაჩრები, რევოლიუციის დეზერტირები, პროლეტარიატის მტრები", და სხვ. ხოლო დარბაზის მარცხენა მხარე საიდანაც ლაპარაკობდენ ბოლშევიკები, აღტაცებას იწვევდა ქანდარაზე, ცხარე ტაშით ოვაციებით ხვდებოდენ მათ.

აშკარა იყო, რომ საბჭოს უმეტესობის ლაპარაკი—მოქმედება, არ ეთანხმებოდა მათი ამრჩევლების სურვილს,—საბჭო და მათი პიონერები ჰაერში გამოკიდულნი დარჩენ, მათ აღარაფერი აღარ იმაგრებდა.

მომხსენებელის როლში ევგ. გეგეჭკორი გამოვიდა. მან აღნიშნა მოკლეთ პეტერბურგის ამბების სიღრმე—სისრულე, რომელიც „ბოლშევიკების შემცდარ გამოსვლათ მონათლა, და ამით სრული სოლიდარობა გამოიჩინა თავის „კომპანიონებთან, იმ „კომპანიონებთან, რომლებიც მომენტმა დღეს მათზე მარჯვნივ დააყენა და კონტრ-რევოლიუციონერებისაკენ იწვევენ.—„სისხლით და მახვილით" შებრძოლებას უპირობენ რევოლიუციონურ პროლეტარიატის მებაირახტრე ბოლშევიკებს „პეტროგრადში." მომხსენებელმა თუმცა აღიარა „პეტერბურგის გამოსვლა ღრმა რევოლიუციონურათ", მაგრამ ამ „გამოსვლის" შემდეგი-ლოზუნგები, მისი ცხოვრებაში გატარება მეტად არასასურველათ სცნო, და მოუწოდა საბჭოს—დაადგეს საშუალო გზას, ე. ი.— „ერთგვარ მთავრობას," სადაც მსხვილ ბურჟუაზიას არ ექნება ადგილი.

მომხსენებლის წინააღმდეგ გამოვიდენ დენისოვი, თ. კალანდაძე, ნაზარეტიანი, და ნ. ცერცვაძე.

დენისოვი.—პეტერბურგის აჯანყება, ეს არის პეტერბურგის მუშათა და სალდათთა საბჭოების აჯანყება კონტრ-რევოლიუციონურ მთავრობის წინააღმდეგ ძალა-უფლების დასაპყრობათ და არა „ბოლშევიკებით ბუნტი". როგორც ამას ხშირათ იმეორებენ ჩვენი მოწინააღმდეგენი. ჩვენ ბრალს გვდებენ, თითქო ამით უმთავრესათ დამფუძნებელი კრების ჩაშლა გვინდოდე; მაგრამ ეს არის საზიზღარი დემაგოგია. ყველა დაინტერესებულისთვის ნათელია, რომ პირიქით მის მოსაწვევათ ბოლშევიკები ყველაზე მეტ შრომას ხარჯავენ. ჩვენი გამოსვლები სხვათა შორის იმ ნაწ მოიწვია, რომ არ ვქონდა გარანტია მის დანიშნულ დრო-

ზე მოწვევის. კონტრრევოლიციონური მთავრობა საფრთხეს უმზადებდა პეტერბურგს. აქ გამოსვლის დაყოვნება რევოლიუციის მონაპოვებს დაღუპვას უქადდა.. თქვენ სურვილს აცხადებთ ერთგვარ დემოკრატიული მთავრობის შედგენის; ჩვენ არ ვიცით რით დასრულდება ეს ამბები, მარა ყოველ შემთხვევაში თუ „ერთგვარ დემოკრატიულ მთავრობის“ შედგენით დასრულდა იგი, -ეს მაინც მხოლოთ ჩვენი გამარჯვება იქნება, და არა თქვენი,-ეს გახსოვდეთ. (მქუხარე ტაშის ცემა ქანდარაზე.)

თ. კალანდაძე.—მე სრულებით ვეთანხმები მომხსენებელს იმაში, რომ რუსეთის რევოლიუციაში ახალი ხანა იწყება. დიახ, ახალი ხანა დაიწყო, რევოლიუციის ახალ საფეხურზე გადავედით, რომელიც ჩვენ გათვალისწინებული გვქონდა. უკვე დადგა მომენტი, რომელიც თქვენ გაიძულებთ—ან კონტრრევოლიუციონერებთან იყოთ, ან რევოლიუციონერებთან; ან ჩვენთან ბოლშევიკებთან, ან კონტრ-რევოლიუციონურ ბურჟუაზიის მებაირახტრე კადეტებთან,—შუა პოზიცია არ არსებობს. და მომხსენებელთან ერთად ჩვენ ვიტყვით, რომ პეტერბურგის ეს აჯანყება ღრმა რევოლიუციონურია... მარა შემდეგ კი ვერ დავეთანხმებით. მან სამწუხაროთ ისევ შუა ადგილი დაიჭირა, ისევ „მომრიგებელის“ როლში გამოვიდა. იგი წინაამღდეგია აჯანყების; ამავე დროს მის იარაღით ჩაქრობასაც ჰგმობს,— მოუწოდებს მის მშვიდობიანი გზით ჩაქრობას და დემოკრატიულ მთავრობის შედგენით დაგვირგვინებას. მარა ეს უტოპიაა, ვინაიდან ბრძოლა დაიწყო და მისი შეწყვეტა შეიძლება ერთი რომელიმე მხარის იარაღით დამარცხებით სადღი პოლიტიკური გონება და რევოლიუციონური გრძნობა-ტემპერამენტი აი პირობა რევოლიუციონური შემოქმედების. ძალისწინააღმდეგ ძალის დაპირდაპირებაა—ასეთია მდგომარეობა (მქუხარე ტაშის ცემა)

შემდეგ ლაპარაკობს ამხ. ნაზარეტიანი; რომელიც განსაკუთრებით ყურადღებას მოხსენების იმ ადგილს აქცევს სადაც ლაპარაკია ერთგვარ დემოკრატიულ მთავრობის შედგენაზე.—ჩვენც ეს ერთგვარი დემოკრატიული მთავრობისთვის ვიღვწით,—ამბობს ნაზარეტიანი.—მარა ვის როგორ ესმის ეს! ჩვენ ეს წარმოდგენილი გვაქვს საბჭოების სახით. თქვენ კი რაღაც ბურუსში ეხვევით, ვიღაც უხილავ მოკავშირეს ეძებთ მაინც, უკავშირდებით.. განა საბჭოებში არ შედიან ყველა დემოკრატიული ელემენტები.—როგორც პროლეტარიატიდან, ისე გლეხებიდან? გლეხთა, ჯარისკაცთა. და მუშათა საბჭოებში არ თავსდებიან ყველა ესენი? განა ამ ერთგვარ მთავრობას არ ხატავს ლოზუნგი: ძალაუფლება საბჭოებს? (მქუხარე ტაშის ცემა)

შემდეგ ლაპარაკობს **ნ. ცერცვაძე.** იგი უნდება განსაკუთრებით ფილოსოფიურათ ახსნას ბოლშევიზმი.—... ბოლშევიზმი, ამბობს იგი, —ეს ნიშნავს, რაც შეიძლება მეტი, მეტი მიიღე ბრძოლიდან,—ისე არ შეიძლება იყო რევოლიუციონური... ბოლშევიკები გაამართლა ცხოვრებამ. იმათ გადმოისროლეს ლოზუნგი ახალი რევოლიუცია უნდა დაიწყოს, და ეს გამართლდა კიდეც ჩვენ დღეს ან ლენინის დროშის ქვეშ უნდა დავდგეთ, ან კალედინის, სხვა გზა არ არსებობს! (მქუხარე ტაში.)

აქ კამათი წყდება. წარმოადგინეს რეზოლიუციებ; მენშევიკები და ესერები ერთ რეზოლიუციით გამოვიდნენ (ამ რეზოლიუციის მკითხველი უკვე იცნობს) ბოლშევიკები საკუთარი რეზოლიუციით გამოდიან: სიხარულით შეგებება პეტერბურგის ამბებისათვის, და მთელის ძალღონით მხარის დაჭერა. რა თქმა უნდა, მიიღეს პირველი რეზოლიუცია. უკანასკნელმა მნიშვნელოვან უმცირესობას მოუყარა თავი. სხვათა შორის ბოლშ რეზოლიუციის ბოლოში კატეგორიული მოთხოვნილება იყო გარნიზონის რომ საბჭოს ხელახალ არჩევნები მოეხდინა [illegible] ხვგახტ"

პარტიის ცხოვრებიდან.

ჩოხატაური. დაწყებული 1900 წლიდან ჩოხატაურის ამხანაგები ზემო გურიის მუშათა კლასის მოწინავეთ ითვლებოდენ. ჯერ კიდევ შავი რეაქციის დროს, როდესაც ტალმაჩევ-კრილოვ-ერმალოვები ცეცხლითა და მახვილით ანადგურებდენ პატარა გურიას, ჩოხატაურის მოწინავე ამხანაგებს მაინც არ დაუყრიათ ფარხმალი, მუშათა მოძრაობა არ შეჩერებულა და სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციაც არ გამქრალა. მართალია, პარტიის წევრების რიცხვი შავი რეაქციის დროს 25 არ ასცილებია, მაგრამ მიუხედავათ ამისა მუშათა დროშა მაინც მაღლა ეკავათ და ყველა გამოსვლებში თავისი შეხედულობა გაქონდათ.

რევოლიუციის შემდეგ პარტიის წევრები გამრავლდა და რადგან ერთათ თავის შეკრება აღარ შეიძლებოდა, ამიტომ დაარსდა ყველა სოფელში თითო ორგანიზაცია, რომლებსაც ყავს არჩეული თავიანთი წარმომადგენელი რაიონულ კოლექტივში და ამ რიგათ მუშაობენ. ორგანიზაციებში პარტიის წევრები მიუხედავათ ფრაქციული მიმდინარეობისა დღემდი ერთათ მუშაობდნენ; ამ ბოლო დროს კი, როდესაც უფრო ფართო ხასიათი მიიღო ფრაქციულმა დავამ ტაკტიკურ კითხვებში, აქაც აღიძრა სურვილი ორივე მიმდინარეობის აზრის გაგებისა, ამის გარშემო შედგა 22 ოქტომბერს ს. ზემო ფარცხმაში პარტიული კრება, წევრები თითქმის უკლებლათ დაესწრო.

მეუმრავლესეთა მხრიდან ილაპარაკა ამხ. თ. ჩიჩუამ, მეუმცირესეთა მრიდან ამხ აფთონ ცინცაძემ, დებატები ღამის 7-საათამდე გაგრძელდა, პარტიის წევრები ორივე მოპირდაპირეს გულ დამშვიდებით უსმენდა, ორატორებმაც რასაკვირველია ობიექტიურათ გაარკვიეს თავიანთი შეხედულობა.

დებატების დათავების შემდეგ ორგანიზაციის წევრებმა (მეუმრავლესეთა ფრაქციისამ) გამოაცხადეს, რომ სხვა და სხვა კითხვების გამო გაგრძელდება ბოლშევიკების ორგანიზაციის კრება და ვინც რომ გარკვეული ხართ და ემხრობით ბოლშევიკებს, შეგაძლიათ დაგვესწროთო.

პარტიის წევრები ორათ გაიყო, 87 პარტიის წევრებიდან მეუმრავლესეთა ორგანიზაციაში დარჩა 65, 22 კი ჯერჯერობით გაშორდა. განახლების შემდეგ კრებამ გაარჩია შემდეგი კითხვები: 1) ორგანიზაციის შედგენა; 2) რაიონული კოლექტივის დაარსება; 3) დამოკიდებულობა ცენტრთან და 4) გაზეთი „ბრძოლის“ გავრცელება. პირველ კითხვაზე კრებამ დიდი კამათის შემდეგ აირჩია ხუთი კაცი, რომლებსაც ევალება ორგან. გაძღოლა; 2) მეორე კითხვაზე კრებამ დაადგინა მოიწვიოს ხიდისთავის და ერკეთის ამხანაგების წარმომადგენლები და დააარსონ რაიონული კოლექტივი; 3) მესამე კითხვაზე ცენტრთან დამოკიდებულების შესახებ კრება ადგენს გაუგზავნოს თფილისის ცენტრალურ ორგანიზაციას ცნობა გურიაში მეუმრავლესეთა ორგანიზაციის არსებობა შეკავშირების შესახებ; 4) გაზეთის შესახებ კრება ადგენს მიიღოს ზომები გავრცელებისთვის. უკანასკნელათ კრება საზღვრავს საერთო კრების დროს და ადგენს მოხდეს კრება კვირაში ერთხელ დღითი კვირა ნაშუადღევს, სადაც გაირჩევა სხვა და სხვა კითხვები და მიიღება ახალი პარტიის წევრები.

სეფე ცინცაძე.

№ 5 სია № 5

დამფუძნებელი კრების

კანდიდატებისა,

რომელიც წამოყენებულია კავკასიის საოლქო კომიტეტის მიერ ს.-დ. მ. პ. (ბოლშევიკებისა).

1. შაუმიანი სტეფანე გეორგის ძე, სრულიათ რუსეთის მუშათა და სალდათთა დეპუტატთა საბჭოების ცენტრ. აღმ. კომიტეტის წევრი. ბაქო.

2. ჯუღაშვილი (კობა, სტალინი) იოსებ ბესარიონის ძე, ლიტერატორი. პეტროგრადი.

3. ნარიმანოვი ნარიმანი,-დოქტორი. ბაქო,

4. ფიოლეტოვი ივანე ტიმოთეს ძე, მუშა. ნავთის მრეწველობის მუშათა პროფესიონალური კავშირის თავმჯდომარე და ბაქოს მუშათა და სალდათთა დეპუტატების საბჭოს ა. კ. წევრი. ბაქო-ბალახანა.

5. ცხაკაია მიხეილი გრიგოლის ძე, ჟურნალისტი, თფ. საქ. საბჭოს ხმოსანი. თფილისი.

6. მახარაძე ფილიპე იესეს ძე, ლიტერატორი. თფ. საქ, საბჭოს ხმოსანი. თფილისი.

7. ჯაფარიძე (ალიოშა) პროკოპი აფრასიონის ძე, ბაქოს მ. და ს. დ. საბჭოს წევრი. ბაქო.

8. თოდრია სილიბისტრო იესეს ძე, მუშა. თფ. მ. პროფ. კავშ. ც. ბიუროს წევრი. თფილისი.

9. ნაზარეტიანი ამაიაკი მარქარის ძე, თფ. მ. და ს. დ. ს. წევრი. თფილისი.

10. ქავთარაძე სერგეი ივანეს ძე, იურისტი, ჟურნალისტი. თფილისი.

11. კუზნეცოვი ნიკოლოზ მიხეილის ძე, სტატისტიკოსი, თფ. მ. და ს. დ. ს. ა. კ. წევრი. თფილისი.

12. ისრაფილბეკოვი მაკუბეი. დოქტორი. ბაქო.

13. დენისოვი ათანასე ექვთიმეს ძე, სალდათი, თფ. მ. და ს. ა. კ. წევრი.

14. ოკუჯავა მიხეილ სტეფანეს ძე, იურისტი, ჟურნალისტი. თფილისი.

15. ხანოიანი სარქის მელიქ., პედაგოგი, ჟურნალისტი. თფილისი.

16. მიშჩენკო კორნილი ვასილის ძე, სალდათი, თფ. მ. და ს. ს. წევრი. თფილისი.

17. შავეროდოვი დანიელი ალექსის ძე, ნაფიცი ვექილი, თფ. საქ. საბ. ხმოსანი. თფილისი.

18. ენუქიძე აბელი სოფრომის ძე, სალდათი. სრულიათ რუსეთის მ. და ს. დ. საბჭ. აღ. კ. [illegible]რი. პეტროგრადი.

19. ტოროშელიძე [illegible]ქია გიორგის ძე, იურისტი, [illegible]ნალისტი. თფ. საქ. საბ. ხმოსანი. თფილისი.

20. რამონოვი ევგენი [illegible]ვითის ძე, სამხედრო ექიმი, [illegible]ლისი.

21 ზარგარიანცი [illegible]სანდრე ოჰანესის ძე, მუშა. [illegible] მუშათა და სალ. დეპ. საბჭოს [illegible] წევრი. ბაქო.

22. ერქომაიშვილი [illegible]ქსანდრე მიხეილის ძე, კოოპერა[illegible]რი, თფილისი.

23. იაგუბოვი სეითი [illegible]ფერი, მუშა. ბაქო-ბალახანა.

24. დუმბაძე ვლადიმერი [illegible]ზბარის ძე, მუშა, თფ. მ. პრ[illegible] კავშ. ც. ბიუროს წევრი. თფ[illegible]სი.

25. კოლესნიკოვა ნა[illegible]და ნიკოლოზის ასული, პედაგ[illegible] ბაქო.

26. აზიზბეკოვი მე[illegible]ბეგ, ინჟინერი. ბაქო.

27. ნანეიშვილი ბიქ[illegible] ივანეს ძე, პედაგოგი ბაქო.

28. ათაბეგოვი არშაკ[illegible]ზარის ძე, ბუნების მეტყ., თფ. ს. ხმოსანი.

29. არველაძე პეტრე [illegible]კობის ძე, სალდათი. ალექსანდ[illegible] პოლი.

30. ზევინი იაკობი [illegible]თის ძე (პავლე კუზმინი) მუშა. [illegible]ქო-ბალახანა.

31. ლეჟავა სიმონ კონ[illegible]ნტინეს ძე, დოქტორი. ფოთი.

32. გაბრიელიანცი [illegible]რინიან) არტაშ ვალასის ძე, იუ[illegible]სტი, ჟურნალისტი. ბაქო.

33 თერიანი ვაგანი [illegible] ძე, პოეტი. ახალქალაქი

34. მრავიან ასკანეზ არ[illegible]მის ძე, პედაგოგი, ჟურნალისტ[illegible] თფილისი,

35. ბიკოვი მიხეილ ივანე[illegible] მუშა ბაქო-ბალახანა.

36. იოანისიანცი აშოტ გარ[illegible]ნეს ძე პედაგოგი, ეჩმიაძინი.

კავკასიის საოლქო კომ[illegible]რ. ს.-დ. მ. პ. (ბოლშევიკებ[illegible]

[illegible] „ბრძოლა“. ლორის-მელიქოვის ქუჩა